

Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 28.03.2001, sp. zn. 3 To 134/2001, ECLI:CZ:KSCB:2001:3.TO.134.2001.1

Číslo: 11/2002

Právní věta:

Výpis (ale i opis) z evidence Rejstříku trestů je veřejnou listinou ve smyslu ustanovení § 176 odst. 1 tr. zák. Pachatel, který při jednání s orgány cizinecké policie užije padělaného výpisu z rejstříku trestů jako listiny pravé, proto naplňuje znaky skutkové podstaty trestného činu padělání a pozměňování veřejné listiny podle § 176 odst. 1 tr. zák.

Soud: Krajský soud v Českých Budějovicích

Datum rozhodnutí: 28.03.2001

Spisová značka: 3 To 134/2001

Číslo rozhodnutí: 11

Číslo sešitu: 2

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Padělání a pozměňování veřejné listiny

Předpisy: § 176 odst. 1 tr. zák.

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Krajský soud v Českých Budějovicích zamítl odvolání obžalované M. T. proti rozsudku Okresního soudu v Prachaticích ze dne 16. 1. 2001 sp. zn. 4 T 338/2000.

Z o d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Okresního soudu v Prachaticích ze dne 16. 1. 2001 sp. zn. 4 T 338/2000 byla obžalovaná M. T. uznána vinnou trestným činem padělání a pozměňování veřejné listiny podle § 176 odst. 1 tr. zák. a odsouzena za to k peněžitému trestu ve výši 8000 Kč s náhradním trestem odnětí svobody na dva měsíce. Dále jí byl uložen trest vyhoštění na dobu čtyř let.

Podle skutkových zjištění okresního soudu se obžalovaná uvedeného trestného činu dopustila tím, že dne 21. 7. 2000 podala na Oddělení cizinecké policie České republiky v P. žádost o prodloužení přechodného pobytu na vízum nad 90 dnů ve smyslu ustanovení § 33 zák. č. 326/1999 Sb., kdy spolu se žádostí předložila také výpis z Rejstříku trestů ze dne 12. 6. 2000, který byl bez záznamu, avšak

obsahoval otisky razítek, které byly odlišné od běžně používaných razítek, přičemž provedeným šetřením Oddělení cizinecké policie v České republice v P. bylo zjištěno, že se jedná o falzifikát, neboť použitá razítka neodpovídala otiskům razítek používaných vydávajícím orgánem - Rejstříkem trestů České republiky. Dále bylo zjištěno, že obviněná byla odsouzena trestním příkazem vydaným Okresním soudem v Prachaticích pod sp. zn. 4 T 289/97 a z tohoto důvodu použila tuto padělanou veřejnou listinu jako pravou, aby prokázala před orgány cizinecké policie svoji trestní zachovalost, která je podle ustanovení § 174 zák. č. 326/1999 Sb. nutná pro prodloužení pobytu na území České republiky.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonné lhůtě odvolání obžalovaná. Prostřednictvím svého obhájce namítla, že netušila, že výpis z Rejstříku trestů, který předložila cizinecké policii, je ve skutečnosti falzifikát. Tento výpis jí obstarala blíže neznámá žena vietnamské národnosti, která občas působila na tržišti. Obstarání tohoto dokladu by jí samotné vzhledem k neznalosti českého jazyka působilo značné obtíže. Byla si sice vědoma toho, že byla odsouzena Okresním soudem v Prachaticích v roce 1997 k peněžitému trestu ve výši 5000 Kč, ale měla zato, že toto odsouzení není ve výpisu z Rejstříku trestů, který jí obstarala zmíněná osoba, uvedeno proto, že tento peněžitý trest zaplatila. Nezná praxi, která v tomto ohledu v České republice existuje. Pokud v měsíci srpnu 2000 podala u Okresního soudu v Prachaticích žádost o zaházení tohoto odsouzení z roku 1997, bylo to s ohledem na upozornění cizinecké policie, že předmětný výpis není pravý. Teprve tehdy si totiž uvědomila, že odsouzení z roku 1997 nebylo dosud zaházeno, či z evidence příslušného orgánu vymazáno. V závěru odvolání obžalovaná navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a ji obžaloby zprostil.

Krajský soud v Českých Budějovicích podle § 254 odst. 1 tr. ř. přezkoumal zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, přezkoumal rovněž správnost postupu řízení, které tomuto rozsudku předcházelo, přihlížel i k tomu, zda nedošlo k vadám, jež odvoláním výslovně vytýkány nebyly, a dospěl k následujícím závěrům:

V řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, nedošlo k žádným podstatným vadám. Okresní soud nejdříve ve věci vydal trestní příkaz, jenž však byl k odporu obžalované zrušen a ve věci bylo v souladu s ustanovením § 314g odst. 2 tr. ř. nařízeno hlavní líčení. Při tomto hlavním líčení okresní soud vyslechl obžalovanou, v souladu s ustanovením § 211 odst. 1 tr. ř. přečetl protokol o výpovědi svědka A. T. opatřený v přípravném řízení, provedl v souladu s ustanovením § 213 tr. ř. důkaz všemi listinami opatřenými v přípravném řízení. Na podkladě takto provedeného dokazování mohl okresní soud učinit úplné a správné skutkové i právní závěry. Nelze mít zato, že by snad důkazní materiál bylo možno doplnit ještě určitým dalším důkazem, který by napomohl objasnit okolnosti spáchání stíhaného skutku. Je třeba zdůraznit, že obžalovaná nikterak blíže neidentifikovala osobu vietnamské národnosti, která jí údajně nabídla opatření výpisu z evidence Rejstříku trestů (dále též jen „výpis z RT“) a také jí ho měla opatřit.

Okresní soud postupoval v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. ř. i při hodnocení provedených důkazů. Především není sporu o tom, že obžalovaná skutečně v měsíci červenci 2000 požádala o prodloužení přechodného pobytu na území ČR příslušnou součást cizinecké policie. V souvislosti s touto žádostí musela předložit rovněž výpis z Rejstříku trestů, jak ukládá ustanovení § 33 odst. 4 ve spojení s ustanovením § 31 odst. 1 zák. č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky. Je zřejmé, že podle posledně citovaného zákona je prakticky podmínkou k prodloužení pobytu na území České republiky trestní zachovalost žadatele. Lze důvodně předpokládat, že obžalovaná si byla takové skutečnosti i vědoma, a není pochyb, že si byla vědoma i té skutečnosti, že v roce 1997 byla odsouzena pro úmyslný trestný čin k peněžitému trestu. Přesto si opatřila výpis z Rejstříku trestů, který svědčil o tom, že v evidenci Rejstříku trestů nemá žádný záznam.

Okresní soud zcela důvodně obžalované neuvěřil, že jí nebylo známo, že listina je padělaná. O tom,

že listina je padělaná, svědčí sdělení samotného Rejstříku trestů Praha. Obžalovaná si s ohledem na popsané skutečnosti musela být vědoma toho, že obsah listiny neodpovídá skutečnosti, jestliže nevykazuje její předchozí odsouzení. Obhajoba, kterou uplatnila v trestním řízení, je prakticky standardní obhajobou právě vietnamských státních příslušníků, kteří se v posledním období v obvodu Krajského soudu v Českých Budějovicích dopustili stejného deliktu. Obžalovaná je již třetí obžalovanou pro takový delikt, jejíž věc je Krajským soudem v Českých Budějovicích projednávána, a všichni obžalovaní se hájí stejným způsobem, tedy že pro své pracovní zaneprázdnění a pro neznalost českého jazyka si nemohli žádost o výpis z RT vyřídit sami a využili služby jiného občana Vietnamu žijícího na území ČR, jenž se jim nabídl za určitou úplatu obstarat výpis z RT. Všichni tito pachatelé se hájí tím, že se domnívali, že předchozí odsouzení k peněžitému trestu bylo výkonem trestu zahlazeno. Ani jeden z těchto pachatelů není schopen či ochoten blíže identifikovat údajného dodavatele takových padělaných listin.

I odvolací soud má zato, že právě ta skutečnost, že padělaný výpis z RT se týkal osoby obžalované, svědčí o jejím úmyslném zavinění, neboť ona si byla velice dobře vědoma toho, že v předchozím období došlo k jejímu odsouzení. Není zjišťována žádná skutečnost, na základě níž by se snad oprávněně, kromě svého údajného ničím nepodloženého přesvědčení, mohla domnívat, že zaplacením peněžitého trestu se její odsouzení automaticky zahazuje.

Okresní soud nepochybil ani při právním posouzení skutkového děje, který zjistil v souladu s požadavky ustanovení § 2 odst. 5, 6 tr. ř. Není pochyb o tom, že obžalovaná v kontaktu s orgány cizinecké policie užila padělaného výpisu z RT jako listiny pravé. Výpis z RT je veřejnou listinou, jak předpokládá ustanovení § 176 odst. 1 tr. zák. Je třeba dodat, že pojem veřejná listina není v žádném ustanovení trestního zákona zvlášť definován.

Soudní praxe považuje za veřejnou listinu dokument vydaný státním orgánem zpravidla předepsaným způsobem, přičemž tímto dokumentem se zakládá právo nebo povinnost nebo se jím zjišťuje určitý stav. Navíc jsou veřejnou listinou i listiny, které jsou zvláštními právními předpisy prohlášené za veřejné. Výpis z evidence Rejstříku trestů splňuje uvedená kritéria, neboť jsou v něm uváděna všechna dosud nezahlazená odsouzení včetně údajů o průběhu výkonu uložených trestů a ochranných opatřeních, pokud se ze zákona na pachatele nehledí, jako by nebyl odsouzen (§ 13 zák. č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů), a vydává se na žádost soudu pro potřeby jiného než trestního řízení a orgánu veřejné správy pro potřeby řízení o přestupku, případně pro jiné účely, stanoví-li tak zvláštní zákon (§ 12 posl. cit. zák.). Podle § 11 cit. zákona se výpis vydává i na písemnou žádost osoby, který se výpis týká. Výpis z RT slouží pro potřeby soudního nebo správního řízení a k prokazování bezúhonnosti žadatele a je vydáván zákonem předepsaným způsobem k tomu zřízenou organizací – Rejstříkem trestů se sídlem v Praze, jenž je podřízen Ministerstvu spravedlnosti. Navíc přímo zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve svém ustanovení § 15 odst. 2 prohlašuje výpis a opis z evidence Rejstříku trestů za veřejnou listinu.

Okresní soud nepochybil ani při rozhodování o potrestání obžalované. Naopak lze konstatovat, že zvážil všechny skutečnosti rozhodné z hlediska druhu a výše trestu, jak mu zákon ukládá v ustanovení § 23 odst. 1 a § 31 odst. 1 tr. zák. Obžalovaná je prakticky postihována již podruhé na území České republiky pro úmyslnou trestnou činnost. Ze zprávy příslušného oddělení cizinecké policie vyplývá, že mimo trestní postihy byla již dvakrát řešena za porušení příslušných ustanovení zákona o pobytu cizinců na území České republiky. Opakovaně jí byly uloženy pokuty ve výši 1000 Kč. Rovněž byla postihována v souvislosti se svou podnikatelskou činností Okresním živnostenským úřadem v P., a to blokovou pokutou ve výši 5000 Kč. Je rovněž zřejmé, že ve správním řízení bylo obžalované uloženo vyhoštění podle § 119 odst. 2 písm. c) bod 3) zák. č. 326/1999 Sb. nejdříve na dobu tří let, posléze na dobu osmi let. Uložený peněžitý trest, jenž byl vyměřen ve výši čtyřnásobku spodní hranice zákonného rozpětí, nelze rozhodně považovat za potrestání nepřiměřeně přísné. Odpovídající je rovněž náhradní trest odnětí svobody.

Ve smyslu § 57 odst. 1 tr. zák. může soud uložit pachateli, který není občanem ČR nebo není osobou, které bylo přiznáno postavení uprchlíka, trest vyhoštění z území republiky, a to jako trest samostatný nebo i vedle jiného trestu, vyžaduje-li to bezpečnost lidí nebo majetku, anebo jiný obecný zájem. V projednávaném případě je zjišťováno, že obžalovaná neváhala opakovaně páchat úmyslné trestné činy při svém pobytu na území České republiky, a je v obecném zájmu, aby jako cizí státní příslušnice byla nucena opustit na určitou dobu území České republiky, jejíž zákonné předpisy nehodlá respektovat. Nejsou zjišťovány žádné skutečnosti, které by ve smyslu § 57 odst. 3 tr. zák. bránily uložení trestu vyhoštění. Okresní soud tedy správně přistoupil i k uložení tohoto trestu, jehož výměra v trvání čtyř let odpovídá stupni společenské nebezpečnosti činu obžalované, možnostem její nápravy i jejím poměrům.

Ze všech shora uvedených důvodů muselo být odvolání obžalované jako nedůvodné podle § 256 tr. ř. zamítnuto.